

0.1.Sygn. akt IV K 103/13

0.2.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(w trybie art. 387 kpk)

2.1.Dnia 18 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSO Agata Dybek – Zdyń

5.1.Ławnicy - ---

Protokolant – A. G.

w obecności Prokuratora Marcina Masłowskiego

po rozpoznaniu w dniach: 07.11.2013 r., 18.12.2013 r. sprawy:

P. T. (1) (T.)

urodz. (...) w G.

syna P. i S. zd. L.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 27 listopada 2010 roku do 17 sierpnia 2012 roku w G. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania dla siebie pożyczki pełniąc funkcję Menadżera ds. (...) Banku (...) S.A. O/G. doprowadził Bank (...) S.A. O/G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości – łączną kwotą 456.396 zł i tak:

- w dniu 27 listopada 2010 roku w G. po uprzednim podrobieniu podpisów P. i S. T. na wnioskach o udzielenie pożyczki gotówkowej, oświadczeniach o poddaniu się egzekucji, raportach danych osobowych, informacji dot. stóp procentowych, umowy o pożyczkę o nr (...) oraz podrobieniu zestawienia transakcji Banku (...) dot. konta P. T. (2), nadużył zaufania współpracowników używając i przedkładając podrobione powyżej dokumenty i pomijając procedury bankowe, wprowadził przedstawicieli banku w błąd, co do tożsamości pożyczkobiorcy, jego świadomości w pozyskaniu pożyczki, okoliczności związanych z uzyskaniem dokumentów wymaganych do zawarcia umowy o pożyczkę i doprowadził do sporządzenia umowy o pożyczkę o nr (...) na kwotę 90.000 zł na nazwisko T. P. i S., a tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 90.000 zł na szkodę Banku (...) S.A. z/s W. oraz P. i S. T.;

- w dniu 1 lipca 2011 roku jako w G. po uprzednim podrobieniu podpisów P. i S. T. na wnioskach o udzielenie pożyczki gotówkowej, oświadczeniach o poddaniu się egzekucji, raportach danych osobowych, informacji dot. stóp procentowych, umowy o pożyczkę o nr (...) oraz podrobieniu umowy kupna sprzedaży pojazdu marki B. o nr rej. (...) z 1.7.2011 r., oraz podpisów M. G. (1) i P.

T. na tej umowie, nadużył zaufania współpracowników używając

i przedkładając podrobione powyżej dokumenty i pomijając procedury bankowe, wprowadził przedstawicieli banku w błąd, co do tożsamości pożyczkobiorcy, jego świadomości w pozyskaniu pożyczki, okoliczności związanych z uzyskaniem dokumentów wymaganych do zawarcia umowy o pożyczkę, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki i doprowadził do sporządzenia umowy

o pożyczkę o nr (...) na kwotę 150.000zł na nazwisko T. P.

i S., a tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 150.000 zł na szkodę Banku (...) S.A. z/s W. oraz P. i S.

T.;

- w dniu 2 listopada 2011 roku w G. po uprzednim podrobieniu podpisu M. G. (1) na informacji dot. stóp procentowych, poświadczeniu nieprawdy we wniosku o udzielenie pożyczki odnośnie stażu pracy M. G. (1), jego stanowiska pracy i wysokości miesięcznych zobowiązań oraz podrobieniu faktury VAT o nr (...) z 2.11.2011 r. i podpisu K. P. (1) nadużył zaufania współpracowników używając i przedkładając podrobione powyżej dokumenty i pomijając procedury bankowe, wprowadził przedstawicieli banku w błąd, co do tożsamości pożyczkobiorcy, jego świadomości w pozyskaniu pożyczki, okoliczności związanych z uzyskaniem dokumentów wymaganych do zawarcia umowy o pożyczkę, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki i doprowadził do sporządzenia umowy o pożyczkę o nr (...) na kwotę 75.000zł na nazwisko G. M., a tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 75.000zł na szkodę Banku (...) S.A. z/s W. oraz M. G. (1);

- w dniu 24 lutego 2012 roku w G. po uprzednim podrobieniu podpisu K. P. (1) na wniosku o udzielenie pożyczki gotówkowej, oświadczeniu o poddaniu się egzekucji, informacji dot. stóp procentowych, oświadczeniu o ochronie ubezpieczeniowej, umowie o pożyczkę o nr (...), poświadczeniu nieprawdy we wniosku o udzielenie pożyczki odnośnie miejsca pracy, stażu pracy, stanowiska pracy i wysokość dochodu oraz porobieniu zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków K. P. (1) w firmie (...) sp. z o.o. w G. z dnia 23.2.2012r., nadużył zaufania współpracowników używając przedkładając podrobione powyżej dokumenty i pomijając procedury bankowe, wprowadził przedstawicieli banku w błąd, co do tożsamości pożyczkobiorcy, jego świadomości w pozyskaniu pożyczki, okoliczności związanych z uzyskaniem dokumentów wymaganych do zawarcia umowy o pożyczkę, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki i doprowadził do sporządzenia umowy o pożyczkę o nr (...) na kwotę 24.896 zł na nazwisko P. K., a tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 24.896 zł na szkodę Banku (...) S.A. z/s W. i K. P. (1);

- w dniu 30 kwietnia 2012 roku w G. w celu użycia umowy za autentyczną, porobił podpisy P. Ł. (1) na umowie E. Aktywne o nr (...) oraz oświadczeniu o poddaniu się egzekucji, karcie klienta banku, dyspozycji do rachunku bankowego, które to dokumenty użył jako autentyczne, przedkładając w banku (...) S.A.;

- w dniu 30 kwietnia 2012 roku w G. wykorzystując uprzednio założone konto bankowe w wyniku wprowadzenia danych P. Ł. (1) do systemu wprowadził przedstawicieli banku w błąd, co do tożsamości pożyczkobiorcy, jego świadomości w pozyskaniu pożyczki, faktu posiadania dokumentacji niezbędnej do zawarcia umowy, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, doprowadził do zawarcia umowy o pożyczkę na kwotę 76.500 zł na nazwisko P. Ł. (1), czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 76.500 zł na szkodę Banku (...) S.A. z/s W. i P. Ł. (1);
- w dniu 17 sierpnia 2012 roku w G. wykorzystując uprzednio założone konto bankowe w wyniku wprowadzenia danych P. Ł. (1) do systemu wprowadził przedstawicieli banku w błąd, co do tożsamości pożyczkobiorcy, jego świadomości w pozyskaniu pożyczki, faktu posiadania dokumentacji niezbędnej do zawarcia umowy, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, doprowadził do zawarcia umowy o pożyczkę na kwotę 40.000 zł na nazwisko P. Ł. (1), czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 40.000 zł na szkodę Banku (...) S.A. z/s W. i P. Ł. (1);

- tj. o przest. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 12 kk

1. uznaje oskarżonego **P. T. (3)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 12 kk i za to na mocy art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazuje go na karę **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności;
2. na zasadzie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby **5 (pięciu) lat**;
3. na zasadzie art. 41 § 1 kk orzeka zakaz zajmowania stanowisk związanych z odpowiedzialnością finansową przez okres **5 (pięciu) lat**;
4. na zasadzie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego P. T. (3) do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz Banku (...) S.A. I O/G. kwoty **307.868,83 zł (trzysta siedem tysięcy osiemset sześćdziesiąt osiem złotych 83/100)**;
5. na zasadzie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek przez pozostawienie w aktach sprawy dowodów rzeczowych opisanych na karcie 296 do 300 akt pod pozycjami 1 do 33;
6. zasądza od oskarżonego P. T. (1) na rzecz Banku (...) S.A. I O/G. kwotę **600 zł (sześćset złotych)** tytułem wynagrodzenia dla pełnomocnika radcy prawnego K. P. (2) za udział w rozprawie;
7. na mocy art. 627 kpk i art. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego P. T. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe stanowiące wydatki poniesione w sprawie i obciąża go opłatą w kwocie **300 (trzysta) zł**.

Sygn. akt IV K 103/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony P. T. (3) od 2004r. zatrudniony był w Banku (...) S.A., a od roku 2009 pracował w I Oddziale w G.. Początkowo pracował na stanowisku doradcy klienta, a później jako menedżer ds. sprzedaży. Do zakresu jego obowiązków jako menedżera należało zarządzanie zespołem sprzedażowym, realizacja celów sprzedażowych nałożonych na zespół, pozyskiwanie nowych klientów i utrzymywanie relacji z klientami, a głównym jego zadaniem było m.in. dokonywanie oceny kompletności wniosków kredytowych składanych przez klientów, ocena zdolności kredytowej klientów i zawieranie z klientami umów.

W listopadzie 2010r. oskarżony posiadający własne zobowiązania kredytowe, zawierane osobiście bądź z żoną, miał problemy z ich spłatą. Wówczas wpadł na pomysł, aby zaciągnąć pożyczkę na swoich rodziców S. i P. T. (2). Dokumenty wymagane dla zawarcia pożyczki uzyskał od rodziców bez ich wiedzy. We wnioskach o udzielenie pożyczki gotówkowej, oświadczeniach o poddaniu się egzekucji, raportach danych osobowych, informacji dot. stóp procentowych podrobił podpisy S. i P. T. (2). Następnie dokonał podrobienia wydruku transakcji Banku (...) dot. konta P. T. (2), dokumenty te przedłożył pracownikowi banku. Przygotowaniem umowy zajmował się K. B. – pracujący na stanowisku kasjera-dysponenta, a sprzedawcą była A. S. – specjalista ds. sprzedaży kredytów. Następnie w dniu 27 listopada 2010r. oskarżony omijając procedury bankowe przedłożył umowę pożyczki nr (...) opiewającą na kwotę 90.000 zł, na której podrobił podpisy swoich rodziców. Kwotą tą przeznaczył na spłatę swoich zobowiązań kredytowych.

Kilka miesięcy później oskarżony P. T. (3) w ten sam sposób postanowił zawrzeć kolejną umowę pożyczki, tym razem na kwotę 150.000 zł. Ponownie podrobił podpisy swoich rodziców: S. i P. T. (2) na wnioskach o udzielenie pożyczki gotówkowej, oświadczeniach o poddaniu się egzekucji, raportach danych osobowych, informacji dot. stóp procentowych. Podrobił również umowę kupna sprzedaży z dnia 1 lipca 2011r. pojazdu marki B. o nr rej. (...) oraz

podpisy na tej umowie M. G. (1) i P. T. (2). Dokumenty te przedłożył pracownikom banku. W ten sposób doprowadził do sporządzenia w dniu 1 lipca 2011r. umowy o pożyczkę nr (...) opiewającą na kwotę 150.000 zł. Czynności związane z tą umową wykonywała A. S.. Pieniądze te poza spłatą poprzedniej pożyczki oskarżony przeznaczył na spłatę kolejnych zobowiązań.

Następnie oskarżony P. T. (3) poprosił znajomego M. G. (1) o zaciągnięcie kredytu w banku. Umówili się na kwotę 20.000 – 30.000 zł, którą to kwotę miał spłacić całkowicie oskarżony. W tym celu M. G. (1) dostarczył oskarżonemu zaświadczenie o zatrudnieniu oraz kserokopię dowodu osobistego, dokumenty z banku (...) dot. karty kredytowej. Następnie oskarżony wyrobił pieczętkę (...) i podrobił fakturę VAT nr (...) z dnia 2.11.2011r. na zakup urządzeń elektronicznych o wartości 36.961,50 zł, albowiem warunkiem uzyskania pożyczki było wskazanie celu na jaki ma być udzielona. Oskarżony podrobił podpis K. P. (1) na wskazanej fakturze i podpis M. G. (1) na informacji dot. stóp procentowych. Umowę o pożyczkę podpisał w rzeczywistości M. G. (1), jednak oskarżony P. T. (3) wymienił strony umowy w taki sposób, że pozostawił ostatnią stronę z podpisem M. G. (1), a wymienił pozostałe i wpisał na umowie wartość pożyczki na kwotę 75.000 zł. Taką umowę przedłożył pracownikowi banku, a pieniądze z tej pożyczki przeznaczył na spłatę kredytów oraz przelewał na rachunki w innych bankach.

W dniu 24 lutego 2012r. oskarżony zawarł kolejną umowę pożyczki, tym razem na K. P. (1), którego wpierw poprosił o założenie rachunku bankowego w Banku (...) S.A., co częściowo związane było z akcją pozyskiwania nowych klientów. Znajomy K. P. (1) zgodził się i przedłożył stosowne dokumenty. Następnie oskarżony podrobił podpis K. P. (1) na wniosku o udzielenie pożyczki, oświadczeniu o poddaniu się egzekucji, informacji dot. stóp procentowych, oświadczeniu o ochronie ubezpieczeniowej i umowie o pożyczkę nr (...). Ponadto oskarżony poświadczyl nieprawdę we wniosku o udzielenie pożyczki odnośnie miejsca pracy, stażu pracy, stanowiska i wysokości uzyskiwanego dochodu. Podrobił również zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków K. P. (1). W ten sposób oskarżony doprowadził do sporządzenia umowy pożyczki na kwotę 24.896 zł na K. P. (1).

Następnie oskarżony zawarł fikcyjne konto - E. na kolejnego znajomego P. Ł. (1). Oskarżony doprowadził do zawarcia dwóch umów na P. Ł. (1). Wszystkie dane wprowadził do systemu osobiście, miał do tego uprawnienia. Pierwsza umowa pożyczki powstała w kwietniu 2012r. i opiewała na kwotę 76.500 zł. Decydentem była A. G., od decyzji której zależała decyzja o wypłacie bądź odmowie wypłaty kredytu. Poprosił ją telefonicznie, aby dokonała akceptacji wniosku w systemie bez przedłożenia dokumentów, zapewniając ją jednocześnie, że wszystko jest w porządku. A. G. dokonała akceptacji w systemie i pieniądze zostały przelane na jego konto w (...), z tym, że w systemie wpisano, że na konto P. Ł. (1). To samo postanowił uczynić w sierpniu 2012r., tym razem na kwotę 40.000 zł i również na nazwisko P. Ł. (1). Ponownie poprosił o akceptację wniosku o pożyczkę bez przedłożenia dokumentów. M. G. (2) wyraziła akceptację.

Oskarżony P. T. (3) ma 33 lata. Dotychczas nie był karany sędownie (karta karna k. 209). W czasie czynów miał zachowaną zdolność rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność oskarżonego nie budzi wątpliwości (opinia sądowo – psychiatryczna k. 271-273).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień **oskarżonego P. T. (1)** (k. 348v-350v), zeznań świadków: **M. S.** (k. 126-128), **A. S.** (k. 151-152, 153-154), **M. G. (2)** (k. 156-157), **B. P.** (k. 158-159), **E. W. (1)** (k. 161-161), **K. B.** (k. 168), **K. P. (1)** (k. 183-184), **M. G. (1)** (k. 185-186), P. Ł. (1) (k. 187-188), **S. T.** (k. 189-190), **P. T. (2)** (k. 191-192), **D. K.** (k. 200), **M. P.** (k. 201), **E. W. (2)** (k. 205), a także na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego wymienionego w a/o (k. 361v) i pisma Banku (...) Oddział w G. z wyliczeniem faktycznej szkody z uwzględnieniem dokonanych przez oskarżonych spłat (k. 353).

Oskarżony P. T. (3) przyznał się do wszystkich zarzucanych mu przestępstw wyjaśniając zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Podał, iż w Banku (...) pracował na stanowisku menedżerskim. Jego średni miesięczny dochód to około 3.500 zł netto. Miał kilka kredytów zaciągniętych na siebie, korzystał też z kart kredytowych i linii kredytowych. W pewnym momencie pojawiły się kłopoty finansowe, nie miał środków na spłatę zadłużeń kredytowych, stąd pojawił się u niego pomysł na zaciągnięcie kredytu na rodziców, o którym nic nie wiedzieli. Umowę kredytową podpisał sam i przedstawił ją w banku jako podpisaną przez rodziców. Był to kredyt na 90.000 zł. Wydawało mu się, że awansując w

banku, otrzymując wynagrodzenie i premię będzie w stanie spłacić kredyt i sprawa nie wyjdzie na jaw. Wpadł jednak w pętlę kredytową. Nie miał możliwości spłaty zaciągniętego kredytu na rodziców, stąd pojawiły się pomysły na kolejne tego typu działania. Następny kredyt, który zaciągnął na rodziców opiewał na kwotę 150.000 zł, tym kredytem spłacił poprzedni kredyt (90.000 zł) oraz karty kredytowe w Banku (...).

Dalej wyjaśnił, iż w pewnym momencie w Banku (...) weszły procedury kredytowe polegające na przedstawieniu faktury zakupu, bądź co najmniej umowy kupna sprzedaży. Aby zatem otrzymać kolejny kredyt sporządził umowę kupna sprzedaży pojazdu B.. Sprzedającym był znajomy – szwagier żony M. G. (1), kupującym był ojciec P. T. (2), zaś posiadaczem samochodu był on sam. W Banku oświadczył, że rodzice w domu podpisali wnioski kredytowe i dokumenty i Bank na to przyzwalał. Nadużył w ten sposób zaufania pracodawcy. Środki zostały przebrane na rachunek bankowy M. G. (1), któremu powiedział, że środki te nie mogą wpłynąć na jego rachunek bo jest pracownikiem banku. Powiedział mu też, że pożyczka ta jest dla rodziców. Na spłatę kart kredytowych przebrał z tego kredytu kwotę około 40.000 zł.

Następnie wyjaśnił, iż w dalszym ciągu miał problemy ze spłatą zobowiązań i żeby ratować budżet, mieć środki na bieżące wydatki, sporządził umowę kredytową na nazwisko znajomego K. P. (1). Był to kredyt gotówkowy na kwotę 75.000 zł, który miał być zaciągnięty przez M. G. (1) na cele konsumpcyjne i zakup sprzętu fotograficznego. Ten sprzęt miał sprzedawać K. P. (1), był to sprzęt wartości około 20.000 zł, ale podrobił fakturę VAT i pieczętkę i wpisał wyższą wartość. O kredycie tym nic nie wiedział M. G. (1). Pieniądze wpłynęły na rachunek M. G. (1) w Banku (...) S.A., które założył bez jego wiedzy. Tymi pieniędzmi znowuż spłacał wcześniejsze kredyty. Zobowiązania miesięczne sięgały już wówczas kwoty rzędu 12.000 lub 13.000 zł. Oskarżony dodał, iż jego żona zarabiała wówczas około 2.000 zł netto, nie wiedziała o tym, co robi. Kwestiami finansowymi, kredytami zajmował się w ich małżeństwie on.

Następnie w lutym 2012r. podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu K. P. (1), stworzył umowę kredytową i sporządził kredyt na 25.000 zł. Pieniądze wpłynęły na konto K. P. (1), którego wcześniej poprosił o założenie rachunku. K. P. nie korzystał z tego rachunku. Wprowadził go w błąd, mówił mu, że jako pracownik banku nie może wybierać takich dużych kwot pieniędzy. Dlatego przebrał na jego rachunek pieniądze po to, aby on je podjął. Ponieważ K. P. nie miał wglądu w historię rachunku, mógł tak mu powiedzieć.

Kolejne jego przestępstwo dotyczyło zawarcia umowy kredytu na nazwisko P. Ł. (1). I tak jak we wcześniejszych przypadkach podrobił podpisy na umowie i innych dokumentach związanych z rachunkiem, po czym założył kredyt na kwotę 76.500 zł. Środki z tego kredytu przelewał na własne rachunki w innym banku, podając jako odbiorcę P. Ł. (1). W systemie bankowym widniał P. Ł. (1). W historii rachunku widać było, że środki poszły na P. Ł. (1), a tak naprawdę szły na jego rachunek. W sierpniu 2012r. utworzył dla P. Ł. kredyt na 40.000 zł, środki z tego kredytu przebrał na rachunek w Banku (...) S.A. Z tego 20.000 zł przebrał na swój rachunek w innym banku, a 20.000 zł zostało na tym rachunku i wtedy jego przestępczy proceder został ujawniony.

Dodał, iż został z banku zwolniony dyscyplinarnie. Zdaniem oskarżonego bank poniósł faktyczną szkodę w wysokości 370.000 zł, bo jednym kredytem spłacał kolejny. Otrzymał od banku numer rachunku, na który może dokonywać wpłat, jednak kwota całkowitego zadłużenia nie została mu wskazana. Przystąpił do spłaty i w okresach, kiedy był zatrudniony i miał środki wpłacał kwoty w okolicach 300 zł. Wpłacił łącznie ok. 2.500 zł. Przez jakiś czas pozostawał bez źródła dochodu, obecnie podjął pracę, będzie realizował spłatę zadłużenia. Gdy został zwolniony z banku, wystąpił z propozycją zawarcia ugody, jednak nie doszło do tego. Oskarżony podkreślił, iż chce naprawić szkodę, spłacić zadłużenie, kiedy tylko będzie to możliwe. Pierwsze wynagrodzenie otrzymał dopiero pod koniec listopada, wcześniej długo nie pracował, szukał pracy. Kiedy tylko udało mu się dorobić, środki przelewał na bank. Od roku ponosi karę moralną, leczyl się na depresję. Rodzice mu wybaczyli, ale nadszarpaną ich zaufanie (wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu sądowym k. 348v-350v).

Sąd w całości dał wiarę jego wyjaśnieniom. Oskarżony przyznał się do popełnienia wszystkich stawianych mu zarzutów, złożył wyczerpujące i szczegółowe wyjaśnienia, które korelują z całokształtem zebranego w sprawie materiału dowodowego, któremu Sąd dał wiarę.

Zgodnie z ustalonym w sprawie stanem faktycznym zeznali przesłuchani w sprawie pracownicy Banku (...) S.A. I Oddział w G., a to: M. S. (k. 126-128) – menedżer do spraw operacyjnych, A. S. (k. 151-152, 153-154) – specjalista ds. sprzedaży kredytów, M. G. (2) (k. 156-157) – Dyrektor Oddziału, B. P. (k. 158-159) - menedżer ds. sprzedaży, E. W. (1) (k. 160-161) – specjalista ds. sprzedaży, K. B. (k. 168) – kasjery – dysponent. Świadkowie ci opisali dokładne procedury zawarcia umów kredytowych, w tym m.in. jakie dokumenty są potrzebne do zawarcia takiej umowy, jacy pracownicy dokonują weryfikacji wniosków kredytowych, potwierdzili również rzeczywistość zawartych umów kredytowych opisanych przez oskarżonego i w a/o.

Świadkowie: K. P. (1) (k. 183-184), M. G. (1) (k. 185-186), P. Ł. (1) (k. 187-188), S. T. (k. 189-190), P. T. (2) (k. 191-192) – to osoby, które bez wiedzy i zgody zostały wykorzystane przez oskarżonego P. T. (3) celem uzyskania kredytu na spłatę swoich zobowiązań, potwierdzili opisane przez oskarżonego okoliczności popełnienia przez niego zarzuconych mu przestępstw.

Wiarygodność zaświadczeń o dochodach M. G. (1) i S. T. potwierdziły księgowie - odpowiednio świadek D. K. (k. 200) i świadek M. P. (k. 201). Z kolei wiarygodności zaświadczenia o zatrudnieniu K. P. (1) nie potwierdziła świadek E. W. (2) (k. 205). Dodała, iż okazane jej zaświadczenie jest sporządzone na druku bankowym, wypełnione komputerowo, czego nigdy nie stosują, gdyż zaświadczenia takie spółka wystawia napisane tylko odręcznie, podpis nie jest jej podpisem. Na zaświadczeniu nie zgada się również okres zatrudnienia. Jej zeznania ściśle wpisały się w twierdzenia oskarżonego, przyznającego się do wszystkich przestępstw, w tym podrobienia zaświadczenia o dochodach K. P..

Wszystkim ww. świadkom Sąd przyznał walor wiarygodności, albowiem są zgodne z ustalonym w sprawie stanem faktycznym, w całości korelują z wyjaśnieniami oskarżonego.

Oskarżony złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego i ostatecznie o wymierzenie mu kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5, zakaz zajmowania stanowisk związanych z odpowiedzialnością finansową, obowiązek naprawienia szkody, koszty i wydatki poniesione w sprawie oraz orzeczenie o dowodach rzeczowych.

Sąd przychylając się do wniosku oskarżonego kierował się przesłankami z art. 387 § 2 kpk. Przesłanką o zasadniczym znaczeniu, wymienioną w art. 387 § 2 kpk jest wymóg, by okoliczności popełnienia przestępstwa przez oskarżonego nie budziły wątpliwości. Chodzi nie tylko o kwestię sprawstwa oskarżonego, lecz o wszystkie te okoliczności, które mają znaczenie dla ustalenia odpowiedzialności karnej sprawcy, a więc również właściwej oceny prawnej czynu będącego przedmiotem osądu. Stwierdzenie zatem jakichkolwiek wątpliwości co do np. rodzaju i stopnia zawinienia, skutku przestępnego działania, rozmiaru wyrządzonej szkody nakazuje przeprowadzenie postępowania dowodowego. Wymóg ten został spełniony wobec oskarżonego. Nadto Sąd wyraża przekonanie, iż również cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nie przeprowadzenia rozprawy w całości.

Ponadto decyzja o uwzględnieniu wniosku oskarżonego, by skazać go bez przeprowadzenia postępowania dowodowego (art. 387 § 1-2 kpk) zobowiązuje Sąd do orzeczenia kary zgodnej z wnioskiem. Wymierzenie kary surowszej oznacza złamanie swoistej ugody określającej warunki dobrowolnego poddania się karze i stanowi podstawę do apelacji, gdyż jest rażącym naruszeniem prawa procesowego mającym istotny wpływ na treść wyroku (zob. wyrok SN z dnia 7 września 1999 roku, (...) 32/99, OSNKW 11-12/99 poz. 77). W sprawie oskarżonego P. T. (1), Sąd uwzględnił jego wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu kary wskazanej we wniosku, zwłaszcza, iż nie sprzeciwił się temu Prokurator.

Z ustalonego stanu faktycznego, nie budzącego żadnych wątpliwości wynika, że oskarżony P. T. (3) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przypisanych mu przestępstw. Wobec oskarżonego nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające winę, czy też bezprawność czynu. Był on w chwili popełnienia czynów osobą dorosłą, zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk. Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował wysokość szkody, a to kwotę stanowiącą mienie znacznej wartości. Wysokość tejże szkody wpływa istotnie na stopień społecznej szkodliwości, który w ocenie Sądu jest znaczny. Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął uprzednią niekaralność oskarżonego, wyrażenie skruchy i żalu, chęć naprawienia szkody.

Uznając P. T. (3) za winnego zarzucanych mu czynów opisanych w a/o, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 12 kk Sąd skazał go na karę 2 lat pozbawienia wolności. Oskarżony P. T. (3) nie był uprzednio karany, prowadził raczej ustabilizowany tryb życia. Z tych względów Sąd zastosował wobec oskarżonego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby lat 5. Okres próby orzeczony w tym wymiarze pozwoli, zdaniem Sądu, na zweryfikowanie pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec oskarżonego, a istniejąca przez ten czas możliwość wykonania kary pozbawienia wolności winna skutecznie odwieść oskarżonego od łamania prawa w przyszłości. Sąd uznał, że warunki i właściwości osobiste oskarżonego pozwalają na przyjęcie, że pomimo niewykonania, orzeczona kara pozbawienia wolności spełni swoje cele i zapobiegnie ponownemu popełnieniu przez oskarżonego czynu zabronionego.

Na zasadzie art. 41 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz zajmowania stanowisk związanych z odpowiedzialnością finansową przez okres 5 lat.

Sąd na mocy art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonego P. T. (3) do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz Banku (...) S.A. I Oddział w G. kwoty 307.868,83 zł, którą to kwotę ustalili na podstawie pisma Banku (...) S.A. I Oddział w G. (k. 353).

Na mocy art. 44 § 2 kk Sąd orzekł przepadek przez pozostawienie w aktach sprawy dowodów rzeczowych opisanych na karcie 296 do 300 akt pod poz. 1 do 33.

Sąd zasądził od oskarżonego P. T. (1) na rzecz Banku (...) S.A. I Oddział w G. kwotę 600 zł tytułem wynagrodzenia dla pełnomocnika radcy prawnego K. P. (2) za udział w rozprawie.

Sąd zasądził również od oskarżonego koszty sądowe obejmujące wydatki Skarbu Państwa oraz obciążył go opłatą w kwocie 300 zł.